

søger at bøde paa den Skade, der derved kan ske. Men nu kommer det store Spørgsmaal: Hvis man nu fulgte Lovforslaget i alle dets Detailler, som det foreligger her, mon det saa i Grunden vilde gavne tilstrækkeligt; mon det, hvis man overhovedet vil ind paa at flytte Flyttedagen under de forhaandenværende Omstændigheder, vil gavne tilstrækkeligt, at man flytter den ene Maaned? Noget vil det selvfølgelig hjælpe, men Spørgsmaalet er, om det vil hjælpe tilstrækkeligt i Forhold til alle de Ulemper, der knytter sig til Flytningen af Flyttedagen. Det Spørgsmaal opstaar derfor, om vi, naar vi skal ind herpaa, saa ikke enten maa flytte Flyttedagen et længere Tidsrum eller eventuelt skride til helt at ophæve April Flyttedag. Lovforslaget er jo ledsaget af Bemærkninger, og disse fremhæver meget loyalt og meget naturligt, at man maa være meget betænkelig ved, hvad man her foretager sig. Jeg skal ikke nægte, at hos mig har den Foranstaltning, der træffes her, absolut Sympati, og jeg mener, man bør søge at faa gennemført enten dette eller noget, der paa lignende Maade kunde afbøde Ulemperne ved at beholde den nugældende Flyttedag. Men jeg kan ikke nægte, at ved Siden af de Forhold, som er fremhævede, forekommer det mig ogsaa, at Lovforslagets Gennemførelse vil kunne indvirke uheldigt paa selve Bolignødsspørgsmaalet, idet nemlig den Omstændighed, at Flyttedagen flyttes en Maaned ud, bevirker, at Folk, der ellers skulde flytte ind, f. Eks. i en nyopført Ejendom, som maaske var nogenlunde til at bo i, men hvor det i og for sig vilde være mere behageligt, om man ventede med at flytte ind, indtil den havde staaet noget længere, ikke flytter ind i en saadan nyopført Ejendom til April Flyttedag. Ærede Medlemmer vil forstaa, at en saadan Ejendom, som maaske er paa 100 Lejligheder eller lignende, vil som Følge af den Bestemmelse, der her er Tale om at træffe, komme til at staa ledig i den Maaned, man flytter Flyttedagen frem. Det forekommer mig derfor, man bør undersøge, om ikke man kan komme bort fra det Princip, at den, der kan flytte, og for hvem der staaar en Lejlighed til Rede til April Flyttedag, faar Ret til at vente med at flytte til den 15. Maj. Jeg ledes herigennem ind paa den Tanke, som jeg vil henstille til Overvejelse under Udvalgsbehandlingen, om man ikke kan følge det Princip, som er nedlagt i selve Huslejeloven, og sige: Hvis en Mand kan flytte, skal han flytte; hvis en Familie kan og vil flytte, skal vedkommende Familie ogsaa

have Lov dertil, men i de Tilfælde, hvor det af Grunde, som anerkendes at staa i Forbindelse med de overordentlige Forhold, er umuligt for de vedkommende at flytte, skal Huslejenævnet bestemme, at de vedkommende faar Lov til ikke at flytte. Jeg ser ret vel, at den Indvending straks vil blive gjort overfor mig, at saa snart man træffer denne Bestemmelse for en enkelt Families Vedkommende, træffer man den for én hel Kædes Vedkommende, nemlig for de Familier, der skulde følge efter i den paa-gældende Lejlighed. Jeg indser meget godt Vanskelighederne herved, men jeg kan ikke se andet, end at man burde overveje, om ikke denne Vej var bedre, idet man derved vilde undgaa en hel Del af de Vanskeligheder, der vil optaarne sig, hvis man følger den i Lovforslaget angivne Vej.

Der er fremhævet saa uendelig mange Vanskeligheder, og jeg skal ikke gentage dem, men henlede Opmærksomheden paa andre Ulemper, som kan opstaa: En Familie har afsluttet Handel om Levering af Ting, den skal bruge i en ny Lejlighed, og disse Ting skal de have magasineret, indtil de kan komme ind i Ejendommen. Betalingsvilkaaer og lignende kan muligvis forrykkes derved. — Jeg skal endvidere fremhæve en Bestemmelse, som forekommer mig at være urigtig, og som godt kunde ændres. Hvis f. Eks. en Person, der ejer en lille Ejendom og sælger denne med Bestemmelse om, at han skal fraflytte den til April Flyttedag, før han solgte sin Ejendom har lejet en Lejlighed et andet Sted, beskyttes den Familie, der bor i den anden Ejendom, af Lovens Bestemmelser, saaledes at den vedkommende ikke kan komme ind, og han, der har solgt sit Hus i god Tro, har gjort sig og sin Familie husvild, idet han ikke kan komme ind det andet Sted, han beskyttes ikke af Loven. Hvis derimod Forholdet var det, at den samme Mand havde lejet sit lille Hus ud til en anden Familie, og han solgte dette Hus til Trediemand, vilde Familien, der boede i det vedkommende Hus, være beskyttet.

Jeg tror, at jo længere man beskæftiger sig med en Reform som den foreliggende, desto flere Vanskeligheder vil der optaarne sig, men jeg ser paa den anden Side fuldt vel, at man bør gøre sig alle Bestræbelser for at skabe Regler, som kan fyldestgøre det samme Formaal, som det foreliggende Forslag har, og jeg for mit Vedkommende erklærer mig villig til at deltage i dette Arbejde. Det glæder mig for øvrigt meget at se den Stilling, man har indtaget nede i det andet høje Ting, og det glædede mig i høj